

Lara Rašić, univ. mag. act. soc., asistentica

Pravni fakultet Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku

E-pošta: lrasic@pravos.hr

DOI: <https://doi.org/10.25234/dosd/37004>

PRIKAZ KONFERENCIJE: 1. REGIONALNI SIMPOZIJ HRVATSKE KOMORE SOCIJALNIH RADNIKA – SIMPOZIJ O KOORDINACIJI USLUGA, DEINSTITUCIONALIZACIJI I ŠKOLSKOM SOCIJALNOM RADU*

Dana 6. lipnja 2025. godine u Iloku je održan 1. regionalni simpozij Hrvatske komore socijalnih radnika pod nazivom „Simpozij o koordinaciji usluga, deinstitucionalizaciji i školskom socijalnom radu“ koji je okupio članove Hrvatske komore socijalnih radnika, socijalne radnike, znanstvenike i druge stručnjake s ciljem zajedničkog promišljanja o izazovima s kojima se profesija socijalnog rada suočava u svakodnevnoj praksi. Tema vezana uz koordinaciju usluga, deinstitucionalizaciju i školski socijalni rad odabrana je s obzirom na njezinu aktualnost i važnost za praksu socijalnog rada u Hrvatskoj. Ova tri tematska područja predstavljaju ključne izazove i razvojne točke za suvremeni sustav socijalne skrbi koji se suočava s fragmentacijom usluga, potrebom za daljnjim razvojem sustava podrške u zajednici te nedovoljnom integracijom socijalnog rada u obrazovni sustav.

Kvalitetna međuresorna koordinacija temelj je učinkovite skrbi i podrške za korisnike, dok proces deinstitucionalizacije otvara pitanja o transformaciji ustanova te o pravima, autonomiji i dostojanstvu korisnika. Istovremeno, školski socijalni rad predstavlja sve prepoznatljiviju, ali još uvijek nedovoljno sustavno razvijenu domenu, u kojoj socijalni radnici mogu imati ključnu ulogu u prepoznavanju i ublažavanju rizika u dje-

* Ovaj je rad licenciran pod licencom CC BY-NC 4.0 © autor(i). / This work is licensed under a CC BY-NC 4.0 license © author(s).

tetovom razvoju i obiteljskom okruženju. Ovim simpozijem otvorio se prostor za promišljanje i artikulaciju iskustava iz prakse, ali i za iznalaženje smjernica za unaprjeđenje javnih politika, organizacije i provedbe socijalnih usluga u skladu s potrebama korisnika i profesionalnim standardima struke socijalnog rada.

Nakon pozdravnih govora organizatora, prva izlaganja otvorila su prostor za teorijska i empirijska sagledavanja suvremenih tema. Prvo predavanje održala je prof. dr. sc. Silvija Ručević, s Filozofskog fakulteta Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, pod nazivom „Uloga roditeljskih psihopatskih osobina i problemi u ponašanju djece“, tijekom kojega je prikazala rezultate longitudinalnog istraživanja o korelaciji između određenih osobina roditelja i ponašanja djece, posebno naglašavajući implikacije za rad socijalnih radnika s roditeljima psihopatskih osobina i djecom s problemima u ponašanju. Predavanje doc. dr. sc. Anite Barišić, univ. spec. act. soc., s Pravnog fakulteta Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, pod nazivom „Ima li nade za socijalni rad u školi?“ obuhvatilo je nekoliko relevantnih istraživanja o kompetencijama socijalnih radnika za rad u školama, kao i o njihovoj ulozi i potrebi, te je potaknulo raspravu o nužnosti daljnjeg zagovaranja zapošljavanja socijalnih radnika u školama, s obzirom na to da je Republika Hrvatska jedna od ukupno triju zemalja Europske unije koje još nisu otvorile prostor za iste u školskom okruženju. Treće predavanje pod nazivom „Beskonačni proces deinstitutionalizacije – aktualne smjernice“ održao je dr. sc. Petar Šajfar, s Pravnog fakulteta Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku. Predavanje je kontekstualiziralo aktualne politike deinstitutionalizacije u Republici Hrvatskoj, s posebnim naglaskom na sustavna ograničenja u provedbi i potrebu snažnijeg uključivanja korisnika u procese planiranja i donošenja odluka. Ključan naglasak je stavljen na činjenicu da preseljenjem korisnika u organizirano stanovanje nije završen proces deinstitutionalizacije, nego je on tek započeo. Također, tijekom predavanja istaknuti su međunarodni trendovi i praksa koji mogu poslužiti kao smjernice za unaprjeđenje nacionalne prakse. Predavanje Ane Đurkov, univ. spec. act. soc., iz Područnog ureda Hrvatskog zavoda za socijalni rad Vukovar, pod nazivom „Djeca u medijaciji – gdje je nestala medijacija?“ istaknulo je sve rjeđu primjenu medijacije u radu s djecom i obiteljima te je izazvalo poseban interes sudionika koji percipiraju medijaciju korisnim alatom koji bi trebao biti više korišten.

Simpozij je upotrijebila panel rasprava pod nazivom „Koordinacija usluga u sustavu socijalne skrbi – gdje smo?“, u kojoj su panelisti predstavili iskustva iz različitih sektora i razina sustava socijalne skrbi. Rasprava je pokazala kako je koordinacija usluga i dalje nedovoljno funkcionalna te često ovisi o individualnim inicijativama pojedinih stručnjaka, a naglasila je i važnost međuresorne suradnje i horizontalne integracije različitih službi kako bi korisnicima bila pružena sveobuhvatna i pravovremena podrška.

Na kraju simpozija održana je fokusna grupa pod nazivom „Kako dalje u zajedničkom kokreiranju profesije kroz rad Hrvatske komore socijalnih radnika – perspektiva

socijalnih radnika regije Slavonije i Baranje“. Tijekom moderirane diskusije sudionici su razmijenili mišljenja o ulozi Hrvatske komore socijalnih radnika u oblikovanju struke te su artikulirali konkretne prijedloge za njezin proaktivniji angažman. Posebno je istaknuta potreba za jačom vidljivošću profesije, boljim komunikacijskim kanalima između članova i tijela Komore, kao i kontinuiranim stručnim usavršavanjem. Simpozij je zaključen predstavljanjem rezultata fokusne grupe te završnom riječju organizatora koji su zahvalili sudionicima na aktivnom sudjelovanju. Posebno je pohvaljena razina angažmana socijalnih radnika iz Slavonije i Baranje, čije su perspektive uvelike obogatile sadržaj simpozija.

Simpozij o koordinaciji usluga, deinstitutionalizaciji i školskom socijalnom radu ukazao je na niz izazova s kojima se suočava suvremeni socijalni rad u Hrvatskoj. Istovremeno, istaknuta je i velika otpornost, inovativnost i profesionalna posvećenost socijalnih radnika koji svakodnevno djeluju u složenim i često nedovoljno prepoznatim okolnostima. Zaključci simpozija idu u smjeru potrebe za većom profesionalnom autonomijom, boljom zakonskom regulativom koja bi omogućila kvalitetniju praksu te jačanjem sustavne podrške i edukacije. Važnu ulogu u tom procesu trebaju imati Hrvatska komora socijalnih radnika te Hrvatska udruga socijalnih radnika, a svakako je ključna i znanstvena zajednica, kroz razvijanje istraživanja usmjerenih na praksu i uključivanje socijalnih radnika u njezino oblikovanje. U znanstvenom i stručnom smislu simpozij predstavlja vrijedan doprinos kontinuiranom dijalogu između teorije i prakse te oblikovanju budućnosti struke. Organizatori su najavili nastavak sličnih susreta, čime se otvara prostor za daljnje umrežavanje i razmjenu znanja u profesiji socijalnog rada.